

ZVEZA SLOVENSKIH KLUBOV

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

VESTNIK MELBOURNE

Messenger

SLOVENSKI
KLUBA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. - IZHAJA MESEČNO - Predsednik S. Kosir. - Naslov uprave

Kluba: 153 Essex St., Pascoe Vale, Vic. - Telefon: FL 6466 - Za uredništvo odgovarja tajništvo

Leto IV.

Melbourne J A N U A R 1960

Štev. 48

ODGOVOR NA KAMPANJO PROTI Č.g.patru B A Z I L I J U VALENTINU .

Ker se je v zadnjem času pojavilo med slovenskim narodom tu v Avstraliji nekaj nesramnih napadov na našega č.g.patra Bazilija od strani provokatorskih elementov, sem sklenil, da odgovorim javno vsem tistim, kateri so to kampanjo podvzeli in tistim, ki ji stojijo ob strani. To pismo je popolnoma privatnega značaja ter ga pišem iz moje notranje pobude ter nima nikake veze z organizacijo ki se imenuje Slovenski Klub Melbourne.

Najpreje naj moj odgovor velja g. Adolfu Vadnjalu iz St. Albansa. Da Vam ocenim Vaše pismo g. Vadnjal, katerega ste objavili v novemberski številki "Ž A R A" na 5. strani pod javno tribuno. Štežete se med inteligente, a človeku ne gre v glavo, da ste bili zmožni napisati pismo ki je polno nesmiselnosti, protislovja in nesramnosti, proti človeku, brez katerega bi slov. emigrant v Avstraliji a posebno še v Viktoriji in South Avstraliji občutil vso breme tujine. Izgleda g. Vadnjal, da zelo malo poznate delo in ustroj Slov. Kluba Melbourne, ker navajate v pismu, da smatrate g. patra Bazilija, za "duhovnega voditelja S.K.M." Naš Klub v Melbourneu je nepolitičen, nestrankarski in niti verski, mislim, da Vam je to dobro poznano, a Vi ste to prešli, kakor da ne veste nič o tem, ter skušali zvrniti nekako krivdo na "Duhovno vodstvo g. patra". Pravite nadalje: "da je narod in njegova usoda takšna, kakršno je njegovo izobraženstvo". Imate prav g. Vadnjal. Ali pri tem ste morda prezrli eno stvar. Inteligenca in izobraženost sta tesno povezana z duhovno kulturo srca in ako te kulture primanjkuje, potem gorje narodu, ki ima voditelje ki se štejejo "izobražene" a so brez notranje kulture. Mislim, da me razumete. Nadalje navajate: "da je izobraženstvo po naravnem redu poklicano, da narod vodi in da med izobraženstvom spada tudi in predvsem duhovščina". No, ako tako je (kar tudi je), zakaj se potem toliko jezite g. Vadnjal, ako bi bil č.g.pater Bazilij "duhovni vodja S.K.M.?"

Kar se tiče članka o "državnem narodu, o dolžnostih in pravicah, o gostoljubju dežele ter kako biti dober Avstralec in ostati dober Slovenec, pa Vam odgovorjam sledeče. Ne domišljajte si da ste poklican ali izvoljen za nekakega vodjo Slovenskega naroda v emigraciji, ter da imate Vi edino prav, ter da je Vaše gledanje na te vrste problemov edino pravilno. Skromnost je lepa čednost, pravi stari slovenski pregovor, ter vedite tudi da je razumevanje bližnjega prva stopnja k uresničitvi bratstva v svetu. Živimo v državi, kjer je demokracija realnost, kjer se ščiti osebno gleda-

"VESTNIK" je enomesečnik. Izdaja ga Slovenski Klub MELBOURNE kot glasilo Zveze Slovenskih klubov. Urejuje ga g. Stane ZUPAN, 74 Gipps Street, East Melbourne. Oprema: F.B. 109 Park Street, Moonee Ponds, Tiskarska dela opravlja g. Stanko HARTMAN, 153 Essex Street, Pascoe Vale, Vic.

oooooooooooooooooooo
oooooooooooooooooooo

nje in kjer se ne usiljuje mnenje poedincev. Vsakdo, kdorkoli je prišel v Australijo kot izseljenec iz domovine je naletel na začetne težkoče, pa naj bi bili to Vi ali jaz ali kdorkoli. Vi trdite da ste dober Slovenec ? Kako je vendar to mogoče ? Vaše izjave v odprtem pismu g. patru Baziliju so potemtakem le licemerstvo in nekarakretnost! Ponavljam Vaš lastni članek, ki ste ga napisali v "ŽARU" : "...pač pa ste storili nekaj slabšega. Oprijeteli ste se z vso vsmo "velike" zamisli o slovenskem domu in zastavili zanj svojo duhovniško besedo in avtoriteto, ne da bi se vprašali, ali bo odgovarjala zahtevam današnjih revolucionarnih časov" Torej Vi kot "dober" Slovenec smatrate to dejanje da nekdo dela sa ideal Slovenstva v emigraciji za nekaj "najslabšega" ? Bodite prepričani g. Vадnjal, da današnji takozvani "revolucionarni časi" kakor jih Vi navajate, niso tako revolucionarni, posebno tu v Australiji ne, kakor Vi mislite. Članek o dveh duhovnikih od katerih je bil eden politik a drugi nepolitik, v tem primeru nima niti najmanjše osnove. S.K.M. je nepolitičen niti verski, niti drugače usmerjen klub. Ako pa č.g. pater sodeluje v odboru Kluba kot socialni referent, pa boljšega delavca za tareferat ne bi mogli dobiti in tudi ne nadomestiti. Ali ste se sploh kedaj zamislili o delu g. patra Bazilija ? Ako ste se in ako bi imeli samo trohico tistega v sebi kar se imenuje srčna kultura, potem sem prepričan, da se nebi nikoli lotili pisati tak članek, kot ste ga Vi. Ako ste bili Vi inicijator vsega tega, ali ste morda žrtev gotovih škodljivih elementov ki so izrabili Vas in Vaše ime za dosego gotovih ciljev, ne vem. Vem pa to dobro, da ste s tem storili globoko krivico človeku, človeku ki bi dal svojo srčno kri za dobrobit in blagor Slovencev ali kogarkoli tu v emigraciji. Ne bom našteval kakšne zaosluge ima naš g. pater Bazilij za Slovence tu v Australiji, ker je to dobro poznano vsakemu poštenemu Slovencu. Ne bodite nevoščljivi napredkor S.K.M. in še zlasti Akciji za Slovenski Dom. Saj ni tu ničesar osebnega. Bodite prepričani, ako imate Vi uspehe v St. Albansu kar se tiče napredka v Vašem Klubu, se ravno tako veselimo mi, kot g. pater kot kdorkoli drugi. Egoizem je početek vsega zla v svetu! Ako boste Vi g. Vадnjal to uvideli, potem sem uverjen, da boste k Vašemu izobražestvu in inteligenci dodali še košček tistega ki se imenuje srčna kultura- in v resnici boste postali ČLOVEK NA MESTU, kakor ste se sami izrazili. Zakaj sem Vam pisal ta članek ? Iz enega samega razloga. Ker ste s tem storili g. patru Baziliju veliko KRIVICO !

Uredništvu " Ž A R A " pa se edino čudim, da je sprejel v tisk članek s to vsebino, ki je presegala preko 500 besed, kolikor dovoljujejo njihove določbe. Pošiljanje raznih "dobrodelnih misij" v Melbourne v razne slovenske domove, pod vodstvom raznih Menardov in Kolaričev, ki naj imajo za cilj da " vržejo patra ", pa smatram do skrajnosti otroško dejanje ki ne rabi komentarjev.

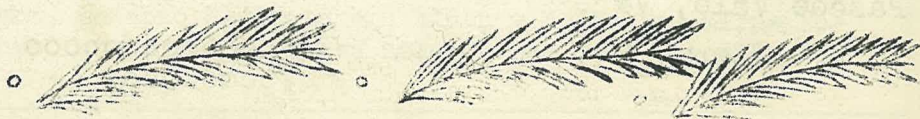
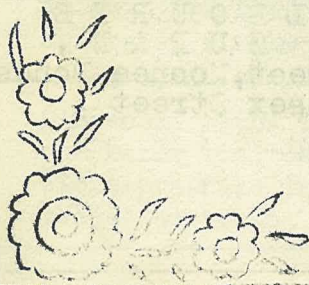
Francè B E N K O
Moonee Ponds, Vic.

GOSPE AMALIJI URDIHOVI v SPOMIN !

Težko nas je prizadela vest, da gospe Malke Urdihove ni več med nami. Kdor Te je poznal, draga Malka, Te je vzljubil radi Tvoje dobrote in prijaznosti. Vsi izleti in romanja v Sunnburry, katerih si se udeleževala, Te tako živo nam slikajo pred očmi, kakor da se je godilo danes. Dan se umika pred nočjo in noč pred dnevom, tako nam hiti čas, a žetev Gospodova vsak dan bolj dozoreva za vsakega izmed nas. Naše misli in molitev bo s Teboj, draga Malka. Naj Ti bo lahka zemlja v novi domovini in počivaj v MIRU ! Gospodu Francu in sorodnikom pa naše iskreno sožalje.

F. B. in prijatelji .

R. I. P.

Križem kražem po Viktoriji

Pater
BAZILIJ O.F.M.
potroca:

* Dva nova slovenska grobova so skopali na keilorskem pokopališču v enem tednu. V ponedeljek, dne 11. januarja zjutraj je v Abbotsfordu nenadoma preminula gospa Amalija URDIH, zavedna katoliška Slovenka, ki se je rada udeleževala slovenskih prireditev in izletov ter si jo skoraj vedno videl pri slovenski maši. Imela je visok krvni pritisk, ki je z vročino zadnjih dveh tednov pripomogel do tako nagle smrti. Pokojnica je bila rojena leta 1907. v Vrtojbi pri Gorici. Še ne dvajsetletna je morala za kruhom v Egipt. V Kairu se je poročila s Francom Urdihom, leta 1950 pa se je skupno z njim izselila v Avstralijo. — Dne 13. januarja smo drago pokojnico prenesli v cerkev sv. Mihaela v North Melbourne v pogrebni maši, nato pa smo jo pokopali na keilorsko pokopališče. Lepa udeležba je pokazala, kako je bila gospa Urdihova priljubljena pri vseh, ki so jo poznali. Naj počiva v miru, možu Francu in vsem sorodnikom pa izrekamo globoko sožalje.

V soboto, dne 9. januarja pa je morje v Williamstownu naplavilo truplo, v katerem smo prepoznali našega rojaka Jožefa PERŠA, ki je zadnje mesece delal v kuhinji emigrantskega hostela Williamstown. Kako se je nesreča dogodila, bo — kakor izgleda — ostalo nepojasnjeno. Vem, da Jože ni znal plavati in ni bil ravno prijatelj morja. Morda ga je vročina zadnjih tednov vseeno zvabila na obalo in je zašel predaleč v vodo. Dasi nesreče ni nihče javil, je policija ugotovila — sodeč po obleki, ki so jo našli na obali — da je bila z Jožetom še ena moška oseba. Več za enkrat ni znano. — Pokojni rojak je bil rojen 1939 v Mariboru. V Avstralijo je došel iz Avstrije (dne 20. januarja 1958. na ladji "Aurelija"), a žal je bil med nami komaj dve leti. Dne 15. januarja sem zanj v naši hišni kapeli opravil pogrebno mašo, molitve pa ob krsti v kapelici pogrebnega zavoda Tobin Bros. na Flemington Rd. v North Melbourne. Nato smo pokojnega rojaka položili k zadnjemu počitku med slovenske grobove keilorskega pokopališča. Naj v miru počiva, sorodnikom v domovini pa naše iskreno sožalje.

* Da opravi še ostalo kroniko, kar k porokam! — Na božično vigilijo dne 24. decembra sta stopila pred oltar cerkve sv. Bernardke v North Sunshine Jožef KRA-NJEC in Berta MLAKAR. Ženin je iz Gederovcev, nevesta pa iz vasi Rovišče pri Sevnici. — Leto smo dne 31. decembra končali s poroko Daniela ZAHARIJA in Jožice KOSMINA v Marijini cerkvi v Ascot Vale. Ženin je iz Nabrežine, nevesta pa iz Gornjanskega. — Pa tudi začeli smo leto s poroko: dne 1. januarja sta v Newportu (cerkev Srca Jezusovega) obljubila zvestobo eden drugemu Milan KARIŽ in Gabrije-la MIHELČIČ. Ženin je doma iz Povirja pri Sežani, nevesta pa iz Škocjana na Dolenjskem. Vsem trem parom naše čestitke!

* Pri krstih bi najprej omenil VERONIKO, novorojenko Jožefa ZUPANČIČA in Ane r. Božič v Noble Parku, katere imena zadnjikrat še nisem vedel. Krščena je bila 21. novembra. — V Ormondu smo krščevali dne 19. decembra: JANET ŠTEFANIJA je prvorojenka Zlatka ROMETA in Erike r. Cwalina. — Dne 20. decembra je oblila krstna voda INGRID BRIGITO, hčerko Alojza KOZOLETA in Ane r. Pulfer v Pascoe Vale. — 26. decembra je bil v Hawthornu krščen ALBERT ADOLF, sinko Andreja FISTRIČA in Zore r. Artič iz Diamond Creeka. — Dne 27. decembra pa kar trije krsti v Hawthornu: MARJAN ALOJZIJ je prvorojenec Marjana ČUKA in Elvire r. Stegelj, DORIS je dobila družinica Alberta LOGARJA in Ivane r. Šajn, SUZANO ANTONIJO družinica Aleksandra KODILA in Ane r. Dovgan, TOMAŽ je bil naslednji dan krščen istotam kot novi član družine Dušana VRANA in Erneste r. Prelec. — Pred poroko dne 31. decembra sta v Ascot Vale ženin in nevesta držala pri krstu SHARON MARY, prvorojenka nevestinega brata Marjana KOSMINA in Thelme r. Power. — Iskrene čestitke staršem in novokrščencem, januarske krste pa bom objavil v februarški številki "Vestnika".

K Odprtemu pismu, objavljenem v Žaru pred božičem, pa tole: Naj bi pisec utemeljeval svoje obtožbe na datume in priče, ne pa na neresnične čenče in svoje bolestne osebne sodbe brez vsake podlage. Res odgovarja za pismo podpisani, a ob-sodbe vredno je tudi uredništvo ter lastništvo lista, ki si z objavo takih neraz-sodnih in krivičnih (da ne rečem smešnih!) izbruhov pač ne bo pridobilo novih naročnikov. Izgleda, da je nekaterim gospodom moje sodelovanje pri SKM res trn v peti. Zame in za vsakega poštenega Slovenca pa je ravno to znamenje, da je SKM na pravi poti. Naj bi se gospodje, ki jih naši uspehi tako bole, spomnili starega slovenskega pregovora: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade!

Glas narodnih pesmi:

PREDGOVOR

Pesmi pričujoče zbirke, ki jih bomo pričeli objavljati za naše bralce, so vseskozi lirskega značaja.

Pojejo o radosti in bolesti našega človeka, o njegovem delu, o ljubezni njegovih mladih let, o vinu, o smrti in o Bogu. Kakor so si različne med seboj po vsebini, tako je mnogovrstna tudi njih oblika in različen njih značaj: večinoma so resne, skoraj elegične, vendar zazvenijo včasih tudi veselo, tuintam razposajeno, prešerno, šaljivo, zbadljivo. Eno pa je, kar je skupno vsem: ozka in tesna vez z resničnim življenjem. Prvotni zapis vsake teh pesmi bi bilo brez dvoma treba iskati v čisto stvarnem, osebnem doživljanju. Lirska pesem, ki nima tega stika z resničnostjo, sploh ni mogla postati narodna. V resnici imamo pesmi, ki nam naravnost kažejo tisti posamezni življenski dogodek, iz katerega so nastale; tako npr. pesem "Micika po trgu hodila". Pri večini pa se je ta prvotna osebna nota sicer zabrisala, posplošila, sorodni motivi so se često pomešali, gotove oblike so se ustalile in prehajale iz ene pesmi v drugo — toda tudi vse te izpremembe so se vršile in se vršijo v ozkem stiku z življenjem. Kakor je različno razpoloženje, mišljenje, čustvovanje, kateremu naj pesem odgovarja, tako se menjava tudi njena oblika. Vedno pa je narodna pesem neločljiva od dogodkov in vtisov vsakdanjega življenja. Naj jo poje pastir ali vasovalec ali žanjica, naj jo pojo pivci ali svatje ali družba, ki se je zbirala ob mrliču: vedno jo vidimo tesno združeno z veseljem oziroma bolečino tistih, med katerimi živi. Zato so njeni glasovi resnični, vrednote, ki jih ustvarja, pristne in žive.

Opozoriti na nekatere teh vrednot, je glavni namen te zbirke. Ne bo nam do popolnosti glede motivov, skušali bomo predvsem pokazati to, kar je v naši lirski narodni pesmi lepega, pokazati jo torej od njene estetske strani.

(dalje prih.)

Moj očka so mi rekli:
"Oženi se, moj sin,
t' bom kajžico naredil
z orehovih lupin!"

Kako se bom oženil,
k' nobena zame ni —
tam gori na planin'ci
nobena zame ni!

Če eno staro vzamem,
objemal bom kosti —
tam gori na planin'ci
objemal bom kosti!

Če eno mlado vzamem,
kedaj pa bodem spal:
pomoči bodem ljubil,
podnevi pa oral!

Je pa drevi slan'ca pala
na zelene travnike,
je vso trav'co pomorila
in vse žlahtne rožice.

Meni pa ni nič za rož'ce,
če jih slan'ca pomori;
meni je za dekile moje,
če me ona zapusti.

Ravno sredi moj'ga srca
ena rožica cveti,
če ne boš ji prilivala,
se gotovo posuši.

"Kaj ji bodem prilivala?
Nimam vinca ne vode!
Pa ji bodem prilivala
svoje svetle solzice!"

Bom šel na planin'ce,
na strme vrhe,
bom slišal od daleč
zagorske zvone.

Zagorski zvonovi
premilo pojo,
nemara preljubo
k pogrebu neso.

Pa če jo nesejo,
le naj jo neso,
saj dolgo ne bode,
da pojdem za njo.

Zvoniti bompustil,
kropiti pa ne,
kropile jo bodo
le moje solze.

Uprava-Kluba-poroča:

Uprava SKM sporoča svojim članom glede Silvestrove zabave, katero je Upravni odbor organiziral dne 31. decembra 1959 v Prahran Town Hall, naslednje pojasnilo:

"Kakor vsaka zabava, ki jo je dosedaj organiziral Upravni odbor SKM v Prahranski dvorani, tako je bila tudi Silvestrova zabava javna in dostojna vsakomur, ne glede če je član SKM ali ne. Naše zabave so namenjene predvsem Slovencem, vendar imajo pravico vstopa tudi ljudje drugih narodnosti. Iz preteklosti nam je znano, da je bil obisk na naših zabavah po neslovensko govorečih ljudeh vedno tako neznamen, da ni Uprava SKM tega nikoli upoštevala, ker je bilo prostora dovolj vedno za vse. Toda zadnja Silvestrova zabava nas je presenetila po številu gostov, ki so bili v dvorani in je posekala vsak dosedanji rekord! Zabava se je pričela točno ob 7.30 uri zvečer komaj eno uro za tem je bila dvorana že zasedena do zadnjega kotička, zunaj pa se je nabiralo vedno več ljudi, ker v dvorano niso mogli več priti. Na zabavi je bilo izredno mnogo Hrvatov, kar je brez dvoma povzročilo, da so morali nekateri člani SKM, ki so prišli pozneje v Prahran, ostati zunaj. Na ta način so morali odborniki poslušati ostre proteste ogorčenih ljudi. Tu hočemo še enkrat poudariti, da je bila zabava javna in da ni imel Upravni odbor kot prireditelj zabave nikdar pravice zapirati vrata med zabavo, ima jih pa pravico zapreti oskrbnik (Hallkeeper) in to takrat, kadar se njemu zazdi potrebno.

Slišale so se tudi pripombe o reklamah za zabave v "Vestniku" in zakaj da Uprava razpošilja toliko "tistih neumnih vabil," če pa ne more spraviti toliko ljudi v dvorano. V pojasnilo lahko navedemo, da je bilo za Silvestrovo zabavo razposlanih 420 vabil in nič več in, če bi vsak prejemnik vabila prišel na zabavo ob pravem času, bi bilo prostora v dvorani več ko dovolj. V bodoče pa naj bo vsakomur jasno, da z vabilom Uprava SKM le obvešča, kje in kdaj prireja zabavo, nikakor pa ne jamči vabilo prejemniku za prostor v dvorani, če to ni izrecno poudarjeno na vabilu.

Kar se zadeva rezerviranja miz pa naj omenimo, da je ta posel zelo nevhvaležen in povzroča samo nevoljo v Upravnem odboru in pri gostih. Vsakdo lahko takoj razume, da je nemogoče držati prazne mize pri nabito polni dvorani. Zamudnikom svetujemo, da se potrudijo priti na zabave ob napovedanem času, pa bodo brez dvoma dobili svoj prostor na katerem koli koncu dvorane. Toliko v pojasnilo za pomiritev nekaterih prenapetih duhov in nekoliko prevročega vzdušja, ki je s tem nastalo in smo trdno prepričani da nam bo novo leto prineslo še mnogo lepih in svetlih trenutkov ob neštetih možnostih razživljanja v čudoviti prostosti naše druge domovine.

V tolažbo pa naj nam bo nekaj modrih resnic iz naslednjih pregovorov: Redko-kdaj srečaš človeka, ki bi bil sposoben spoznati svoje napake in to priznati tudi sebi, kajti Iz marsikaterih kuhinj je vonj boljši od teka, zato tudi za nas ne bo smelo veljati Kdor hitro obljublja, še hitreje pozablja in da Marsikdaj sreča stane več, kakor nam prinaša ob dejstvu, da če hočeš koga spoznati, mu daj moči. In še en napotek: Dober spomin je velik dar. Kdor pa lahko kaj pozabi, je še boljše. Toda vedeti mora, da Kdor pozablja to, kar je bilo lepo, se spridi, kdor pa ne ve več, kar je bilo slabega, pobebi. Vedno pa bo obveljalo eno: Ideali so kakor zvezde: doseči jih ni mogoče, pač pa se da po njih uravnavati."

Na pretekli seji so odborniki sklenili, da bodo priredili v mesecu februarju zabavo in to samo za člane Slovenskega kluba Melbourne. Interesenti naj pošljejo načelne prijave načelniku prireditelja Aloisu Zakrajšek, 32 Truganini Rd., Carnegie, Vic. Ako se bo prijavilo zadostno število ljudi, tako da bodo kriti stroški prireditve in to do vključno 10. februarja, potem bomo zabavo s plesom, pijačo in jedačo — večerjo (za kar bo posameznik prispeval samo £ 1 in bo v to ceno vključen tudi vstopninski dar) izvedli 13. ali 20. februarja, o čemer bomo vse interesente pravočasno pisemsko obvestili. V slučaju, da bo število prijaviteljev nezadostno, zabave ne bo in iste tudi ne bomo obvestili.

Pohitite s prijavi, kajti obeta se nam res prava domača in prijetna zabava!

Sklenjeno je tudi bilo, da lahko prisostvuje sestankom Upravnega odbora SKM vsakdo, ki je član Kluba v za to namenjeni prvi točki dnevnega reda "Debate s člani SKM". Vsi, ki želijo v kakršnikoli vprašanjih, nanašajočih se na slovensko narodnostno manjšino v Avstraliji, razpravljati na sejah, lahko dobe vse informacije na Upravi kluba (g. Max Hartman), 153 Essex St., Pascoe Vale, tel. št. FL 6466. Vljudno ste vabljeni na sodelovanje pri reševanju premnogih vprašanj!

(Dalje str. 9)

Iz pisarne tajništva

Petnajst tisoč milj in več nas loči od krajev, ki smo jih nekoč zapuščali sklonjenih glav in z negotovimi koraki stopali v nedognanost tujine, osamljeni in sključeni pod težo bremen, ki smo jih ponesli seboj kot edino popotnico za večni spomin na preživelost ...

Zgodovinsko geslo: "Boriti se in iskati, najti in ne vdati se!", je bilo našo vodilo pri iskanju novih smeri in okolja, ki nam bi nadomestilo vse izgubljeno vsaj v najmanjši meri ter nam tako povrnilo duševni mir in privabilo zopet smehljaj na zaskrbljena obličja.

Prestali smo mnoge viharje, ki so se vedno znova in znova porajali v različnih oblikah iz trde in resne vsakdanjosti, ubijale so nas težke skrbi in nam ustvarjale pekel na zemlji, medtem ko je valovalo okoli nas novo življenje v vsej veličini, moči in lepoti Zapada. Dan za dnem smo izpirali kot pelin grenke čaše spoznanj, da ni vse zlato, kar se sveti. Vedeli smo to in pričeli smo vneto iskati najuspešnejše možnosti rešitev iz začaranega stanja, ki nam je grozilo z utopitvijo v reki, izvirajoči za v nas nepojmljivih okoliščinah, ki je razbrzdano drvela mimo nas v tempu 20. stoletja tja nekam v neznano, toda vedno samo naprej in naprej ...

Vsa naša stremjenja niso bila zaman. Zaneslo nas je na peti kontinent, prepoln mnogih možnosti za trd, toda uspešen začetek v vsem. Razkropljeni po prostiranih predelih širne Avstralije smo se pričeli iskati, ljudje brez vsega, in ustvarjati novo družbeno življenje. Mnogo let je že preteklo od tistih časov, ugotavljamo danes, združeni v strnjeno družino in na preteklost mislimo danes samo še kot na mračne sanje. Naše delo za obstoj in procvit slovenstva je rodilo nešteto uspehov in mnogokje po svetu nam priznavajo dolgoletne napore za vse storjeno, v čemer nas tudi utrjuje nešteti dokazi priznanj našemu pravilnemu pogledu na edini pravilni razvoj slovenske narodne manjšine.

Vse to in še mnogo drugega je bilo govorenega na večeru, ki so ga posvetili Avstraliji naši bratje, prijatelji in znanci — Slovenci iz Trsta, ki z občudovanjem spremljajo naš razvoj, kar je tudi razvidno iz njihove čestitke, ki so nam jo poslali 12. decembra preteklega leta:

"Skupina tržaških dijakov in akademikov, zbrana pri večeru, posvečenem Avstraliji, v Slovenskem kulturnem klubu čestita Slovenskemu klubu Melbourne ob peti obletnici ustanovitve in želi še obilo nadaljnjih uspehov!"

To iskreno priznanje našemu obstoju, ki se je utrnilo iz src rojakov, živečih ob "plavem Jadranu", vlija v naše vrste čudovito zavest, da le nismo tako osamljeni in da je še mnogo ljudi, ki nam stojijo ob strani in bi radi premostili zemljepisne razdalje in se združili z nami...

Razveselile so nas tudi čestitke nekdanjega predsednika SKM, g. Zlatka Verbič z gospo soprogo Tinko:

"Blagoslovljen praznik rojstva Gospodovega in mnogo miru v novem letu Vam želita

Zlatko in Tinka Verbič

in še na stotine je drobnih in iskrenih voščil, ki so priromala do nas od tu in onstran oceana, ustvarjajoč zvesto in nezlomljivo celoto, ki nam jamči še na dolga in lepa leta uspešnega skupnega življenja...

PISMA BRALCEV

G. Jesenko Bogomir, West Footscray, Vic.: Z navdušenjem pričakujem vsako številko "Vestnika", kajti skoraj vsaka nam prinese razveseljivo vest o prireditvi izleta v zeleno naravo prelepe Avstralije, kjer se res razvedrmo in sprostim v prijetni družbi na prostem po celotedenski zaposlitvi med štirimi stenami. Odkar živim v Avstraliji, sem se udeležil skoraj vseh dosedanjih izletov. Vsi so me strašno navdušili in vedno težko pričakujem naslednjega.

S pozdravom: Huraj v zeleno naravo — Jesenko Bogomir

Ga. Fanica Lasič, Burwood, Vic.: Malo sem zakasnila s poravnavo članarine, vendar pravijo, da je še vedno bolje kasneje, kot nikoli. Danes prilagam £ 1.

"Vestnik" prav dobro napreduje in nam prinaša vedno lepšo in lepšo vsebino, tako da ga res z največjim veseljem prebiram. Ali se Vam ne zdi, da bi bilo dobro objaviti včasih kakšno križanko? Ne mislim s tem nagradne, temveč samo takšno za beljenje glave in za kratek čas.

Lep pozdrav — Fanica Lasič

- Dva studenca -

ČETRTA RAZGLEDNICA

Katja Špur

Ču Jing in Hsi Men sta z ostalimi potniki vred zapustila ladjo, ki se je bila za dvajset minut usidrala v pristanišču pod kamnito gmoto, po kateri so se kakor veriga vlekle razvaline starodavnega mesta.

Ču Jing je bila majhna in krhka in njene poševno vrezane oči so zrle vprašujoče, kakor da še vedno čakajo odgovora na kdo ve kdaj postavljeno vprašanje.

Hsi Men jo je bil odkril iznenada v mestni četrti, kjer je živela. Vzel si jo je za ženo in ji ni skrival, da je imel že mnogo prijateljic, dokler ni spoznal nje in je vzljubil. Ču Jing je okrasila svoj dom z njegovimi fotografijami in na eno teh ji je Hsi Men naslikal besede, ki naj bi jih čas nikoli več ne izbrisal: "Odgovor na vprašanje, ki si ga venomer postavljaš, je preprost in kratek: ljubim te, ker sem v tebi našel samega sebe!"

Če kljub temu Ču Jing ni bila docela srečna, je bilo to zaradi prikrite nezaupljivosti, ki se je nikoli ni mogla do kraja otrsti.

Zdaj sta izstopila, da bi se v mestu okrepčala s pijačo, dokler ne bo ladja znova dvignila sidra.

Sedla sta za mizo na senčnatem vrtu čajnice in si naročila pijače. In ko sta pila, je vzel Hsi Men iz njune popotne torbe štiri razglednice, da bi jih napisal.

Na vrtu so rasle palme in oleandri so na široko odpirali bele in rdeče ovetne čaše. Nekaj metrov vstran je šumelo morje. Tam so se naslanjali na kamnito ograjo ljudje, pokriti s širokokrajnimi klobuki iz riževe blame.

Vse to je opazovala Ču Jing, medtem ko je Hsi Men pisal. Pred očmi ji je bila njegova roka, ki je pisala naslove na razglednice. Bila so to imena njunih skupnih znancev in Ču Jing se je mimo njegove roke zagledala v morje in v ladjo, ki je stala usidrana v pristanišču. Tedaj pa je videla, da je Hsi Men malomarno odrinil tri popisane razglednice in segel po četrti. Zdaj je kakor po naključju dvignil levico in jo položil na mizo tako, da je z dlanjo prikril razglednico, na katero je začel pisati naslov. Ču Jing tega morda ne bila niti opazila, ko bi ne bilo v njej tiste prikrite nezaupljivosti do moža, ki ga je ljubila.

Zdaj je samo za spoznanje dvignila glavo, da je preko njegove roke prebrala ime ženske, ki ga je bil pravkar napisal: Yu Sing.

Mahoma se ji je telo napelo kot struna. Sledila je moževi roki in je brala, kakor je pisal: "V valovih, ki jih gledam, vidim drhteti vašo podobo, Yu Sing... Pošiljam vam mnogo pozdravov in želja. Ena teh pa je, da bi vas kmalu spet videl... Kako lepo je, kadar kdo dolgo misli na vas, ne da bi to vedeli... Vaš Lotos."

Ko je Hsi Men še pisal, je bila Ču Jing kakor granitna čer, ob katero se zaganjajo morski valovi. V spominu ji je preblisnil dan, ko sta se ona in Hsi Men odpravljala na skupno potovanje — na to njuno prvo skupno potovanje: šla sta po mestu in tedaj jo je Hsi Men vprašal, ali pozna koga iz rodu Yu. Nikogar ni poznala in je že naslednji dan pozabila na njegovo vprašanje. Istega dne ji je Hsi Men vzdal priimek Lotos in jo je poslej nešteto krat poklical s tem imenom. Dobro se je še spominjala nasmeha, ki mu je bil zaigral v kotu ustnic, ko ji je prvič dejal besede: "Ti, moj Lotos!"

Hsi Men je nehal pisati in je ravnodušno pomešal četrto razglednico med ostale tri. Tedaj je dvignil glavo in rekel: "Greva, Ču Jing!"

Njegov obraz je bil kakor maska.

"Greva, da oddam te karte," je ponovil z brezbarvnim glasom in je vstal.

Tudi Ču Jing je vstala. Za trenutek ji je bilo, kakor da je prešlo valovanje morja tudi na suho zemljo — morala se je enrijeti mizo, da je ujela ravnotežje.

Hsi Men ni opazil spremembe na njenem obrazu. Ni čutil, kako naglo je utripalo njeno srce, in ni videl sence, ki je je zamračila pogled. Vzel je popotno torbo in je krenil na cesto. Ču Jing je šla za njim in se težko prestavljala noge, kakor da brede po vodi. Videla je veliko rdeče sonce, ki je tonilo za morje.

Onkraj ceste je visel na zidu hiše nabiralnik za pisma. Ko se Hsi Men dvignil roko, da bi spustil vanj štiri razglednice, se mu je Ču Jing zazrla v obraz, kakor da se ji je pravkar predstavil z zlaganim imenom, in je s hripavim glasom rekla:

"Vem, komu pošiljaš četrto razglednico, Hsi Men!"

Nasmeh mu je prebегnil obraz. Spogledala sta se. V molku, ki je za trenutek nastal med njima, je planil pisk ladje, ki jo v pristanišču še dvigala sidro...

Skrivnosti vesolja

NEKAJ UGIBANJ O CIVILIZACIJAH NA DALJNIH PLANETIH NAŠE RIMSKE CESTE IN O TEM, KAKO BI PRIŠLI Z NJIMI V STIK

Danes ni več dvomljivcev, ki bi zanikali, da bi bilo kjer koli v vesolju najti znake življenja. Vprašanje, ki jih muči zdaj, je le še, koliko je teh planetov in kje je življenje napredovalo bolj kot pri nas, na stari, dobri Zemlji.

Samo v orjaški skupnosti zvezd, kot je Rimska cesta, je vsaj 100.000 planetov, na katerih se je lahko razvilo življenje v tej ali oni obliki — manjši del teh pa je gotovo uspel razviti civilizacije, ki utegnejo biti celo razvitejšje kot je zemeljska. Kako priti z njimi v zvezo?

Predlog je preprost, ker predvideva, da imajo te civilizacije bolj razvita sredstva za radijsko komunikacijo, kot jih imamo mi na Zemlji. Če po novem letu nameravajo pričeti prisluškovati z veliko parabolično reflektorsko anteno v Green Banku — v premeru meri 25 metrov — radijskim signalom v smeri planetov, kjer bi najverjetneje našli na zaželjene odzive iz vesolja. Želja po tam prisluškovanju ni nova, le da ljudje nismo imeli zadovoljivih sredstev za prisluškovanje v vesolje. Že navadni električni brivski aparat je lahko zmotil sprejemnik in celo hreščeče cevi samega sprejemnika. Te nedostanke smo zdaj odpravili, antene so postale večje in popolnejše in zdaj nam obetajo že takšne, ki bodo imele premer 300 metrov.

Astronom Drake iz Green Banka je prepričan, da oddajajo druge civilizacije radijske signale, ki jih z novimi antenami in sprejemniki brez motenj utegnemo uloviti. Ali bi bilo kaj čudnega, če bi naprednejše civilizacije že nekaj časa opazovale naše osončje z mislijo, da postajajo pri nas pogoji za razvoj življenja vse verjetnejši — prav tako špekuliramo mi o možnostih življenja v bližini planetov, ki so iz tega ali onega razloga videti za to primernejši kot ostali. Mogoče že dolgo pošiljajo signale proti soncu in potrpežljivo čakajo, da bi dobili nekoč odgovor, ki jim bo povedal s preprostimi radijskimi signali, da se je tudi v našem osončju razvila nekaka civilizacija. Najbrž bi zato uporabili tiste radijske valove, ki na sprejemniku zahtevajo najmanj energije za sprejem. Znaki, ki bi jih utegnili poslati, bodo najbrž preprosti enakovredni signali ali pa bi izražali najosnovnejše računske operacije, ki bodo verjetno veljale za vse planetne sisteme.

Dva znanstvenika, ki se ogrevata za te poizkuse, Morrison in Cocconi, nikakor nočeta priznati, da bi lahko te njihove domneve uvrstili v svet fantazije. Vse je po njunem le stvar potrpežljivega iskanja zvez, ki naj bi jih zdaj uredničil astronom Drake s svojim sprejemnikom pod parabolično reflektorsko anteno.

NI NESPAMETNO ...

Kdor stori napako in se ne poboljša, ta šele ravna narobe.

Z življenskimi močmi je tako kakor z vinom: če jih preveč uživamo, se hitro potrošijo.

Spoštovanje brez oblike je kleče — plastvo, previdnost brez oblike je plašnost, junaštvo brez oblike je upor in odkritosrčnost brez oblike je grobost.

Marsikdaj stane sreča več, kakor nam prinaša.

Tragedija življenja je manj v tem, kar ljudje trpijo, pač pa v tem, kar zamudijo.

DOMISLICE

Življenje ni nikdar tako težko, da bi se ne splačalo živeti, in nikoli tako lahko, da bi bilo preprosto.

Izkušnja je napotek, ne pa prilžnost za počitek.

Umri, ampak ne daj mi poljuba brez ljubezni! — (Černiševski)

Odsotnost slabi povprečne strasti in okrepi velike, tako kakor veter ugaša sveče in podpihuje ogenj. — (Rochefoucauld)

Človek, ki ne naredi več kot toliko, za kolikor je plačan, naredi tako malo, da še tistega ni vreden, kar dobi.

ALI STE ŽE SLIŠALI?

Majhni avstralski kuščar, ki mu pravijo "gorski hudič", pije s kožo. Njegova koža dejansko vpija vlago kot najboljši pivnik. Zato mu ni treba iskati rek, jezer in potokov, zadostuje mu samo jutranji in večerni sprehod skozi rosnato travo.

Uprava kluba poroča ... (s str. 5)

Načelnik članstva, g. Leopold Jauk je v zadnjih mesecih po sklepu Upravnega odbora SKM razposlal vsem onim članom SKM, ki niso poravnali članarine Klubu, več opominov in ker na zadnje od teh, ki so bili odposlani v prilogi novemberske št. "Vestnika" ni bilo odgovorov, preklicujemo danes naslednje številke članskih izkaznic, katerih lastniki s tem prenehajo biti člani SKM: 233, 84, 277, 171, 265, 315, 38, 253, 288, 121, 299, 47, 389, 185, 94, 95, 182, 387, 49, 122, 375, 203, 278, 63, 66, 304, 128, 44, 193, 80, 103, 300, 209, 326, 285, 258, 98, 222, 221, 145, 113, 114, 83, 35, 135, 306, 120, 231, 312, 172, 263, 46, 289, 210, 189, 200, 301, 323, 190, 340, 262, 270, 25, 314, 65, 293, 7, 43, 225, 36, 241, 82, 133, 91, 214, 188, 331, 55, 130, 124, 123, 290, 291, 307, 158, 127, 154, 155, 90, 57, 384, 259, 126, 59, 78, 5, 186, 148, 64.

Zaradi nerazločnih števil v članski kartoteki objavljamo imena sledečih gospodov, ki so tudi črtani iz članske kartoteke: Ivan Brenčič, Ivan Jenc, Jože Kranjc, Jože Mohor, Ivan Telikar, Jože Zupančič.

Isto velja tudi za pokojnega Alojza Poles, št. izk. 298, utonil 22/11/59 in Jožeta Perša, št. 72, utonil januarja t. l.

Blagajnik Vinko Molan poroča o

FINANČNEM POROČILU "SILVESTROVANJA"
prirejenega 31. decembra 1959 v Prahran City Hall

	Dohodki:	Izdatki:
Vstopninski darovi	353. 8. 5	
Jedača in pijača	423. 3. 1½	271. 5. 9
Cigarete	6. 6	6. 6
Licenca, vabila in poštšina		25.15. 9
Najemnina za dvorano, mize in ostalo		59.10. -
Orkester		5. -
Dekoracije, režija in drobnarije		21. 3. 1½
Uničeni inventar		31.12. -
Prevozni stroški		7.17. 4
Vrednost ostalega blaga	4. 6. 4	
Čisti dobiček		313.13.11
	Skupno £ 781. 4. 4½	781. 4. 4½

Melbourne, 20. januarja 1960

Blagajnik:
Vinko Molan

SLOVENSKA TVRDKA:

Dr. J. KOCE, G.P.O. Box 670, PERTH (W.A. Tel.: 28-2311)

Pošiljamo pakete s hrano, tekstilom (štofi), tehničnimi predmeti in zdravili iz Trsta in Londona v domovino. Cenik za pakete je bil objavljen v oktobrski številki "Misli". Če želite, Vam pošljemo cenik.

Priporočamo, da pošiljate domov zlasti angleško blago (štofe) za obleke, ki se lahko nosijo 10 let, so poceni, carina ni prevelika, a predstavljajo ogromno vrednost, ki se je doma sami ne morejo privoščiti.

Obrnite se z zaupanjem na nas:

- 1) Ako želite pripeljati zaročenko, sorodnika ali prijatelja iz kateregakoli kraja sveta v Avstralijo. Ravno tako, ako se želite izseliti iz Avstralije.
- 2) Ako želite naročiti vozne karte za avione ali ladje za potovanje po celem svetu.
- 3) Ako želite dobiti točen in pravilen prevod Vaših spričeval in vseh dokumentov sploh.
- 4) Ako želite dobiti nasvet glede vseh vprašanj, ki se tičejo Vas in Vaših sorodnikov tukaj ali v domovini (polnomočja, testamenti itd.)
- 5) Ako želite dobiti odličen Slovensko - angleški in Angleško - slovenski slovar (besednjak).

Zastopnik za Vic.: Mr. J. VAH, 2 Kodre St., ST. ALBANS, Vic., tel.: 65-9378

Zastopnik za N.S.W.: Mr. R. OLIP, 65 Moncur St., Woollahra, SYDNEY, N.S.W.
tel.: FB 4806

SLOVINCI POZOR!

Slovenska Tiskarna

v Melbournu Vam lahko izdelava vsakovrstna tiskarska dela kot tiskanje računov, vsakovrstnih blokov, naslove tvrdk na ovitkih in pismih, najrazličnejše vizitke, poročna oznanila, itd., itd.

Telefon: S. Spacapan
FW 6138
13 Weigall St., EAST BRUNSWICK

CONTINENTAL SMALL GOODS

John Hložnik

213 St. Georges Rd., FITZROY

Vam nudi najrazličnejše mesne proizvode: hrenovke, kranjske klobase in specialitete kot Strassburger, galic, leberwurst itd.

Telefonirajte na JW 6656.

Obiščite nas in se prepričajte v našo
KVALITETO!

KROJAŠKI SALON

A. Matulaj

Izdelujemo vse vrste oblek in plaščev po najnovejši modi. Mnoga priznanja ob zmernih cenah odlikujejo naše delo.

Priporočamo se tudi za izdelavo raznih svečanih in poročnih oblek.

Nudimo Vam tudi pestro izbiro perila in in obutve.

Telefonirajte na JW 6378.

"Ann Phill" Beauty Salon

165 Sydney Rd., COBURG, Tel.: FM 2288

Pri nas lahko v slovenščini obrazložite, kakšne vrste pričeske želite. Trajno kodranje las z najmodernejšimi sredstvi Vam bo v največje zadovoljstvo.

K nam Vas iz City-ja pripelje tramvaj št. 19, 20 ali 21. Izstopite na tramvajski postaji št. 34 in že ste pri nas!

Strokovne nasvete Vam dajemo brezplačno!

Obiščite nas in zadovoljni boste z nami!

LECTAR

Ferdo Galeković

V veliki izbiri dobite pri nas prava domača lěctova srca vseh velikosti (po želji tudi z Vašo fotografijo v sredini) in vso ostalo pisano robo, ki ste jo videli doma na stojnicah ob proščanju.

Izdelujem tudi okrašene sveče vseh velikosti.

60 Spencley St., CLIFTON HILL
Telefon: 487415

Oglašujte v našem Listu

VESTNIK

CENE OGLASOV:

Na celi strani £ 4
Na polovici strani £ 2
Na četrtini strani £ 1
Na osmini strani (enotni oglas) .. sh 1

Še na dalje se toplo priporočamo!

Obvestilo

Za vsa pojasnila v zvezi z našim klubom, razna obvestila in kakršnakoli druga vprašanja telefonirajte na sledeče telefonske številke:

Za klubska vprašanja: Max Hartman, FL 6466; Simon Spacapan, FW 6138; Jože Novak, 2116378 (nova številka!).

Za prireditve: Alois Zakrajšek, 2116378.

Za vprašanja "Doma", prijavljanja raznih prilik nakupa: Max Hartman, FL 6466.

Za socialna vprašanja (osiguranje stanovanj in doli poročnih oznanil) 2116381

OZNANIL O!

Slovenske maše

v Melbournu so na vsako prvo nedeljo v katoliški cerkvi v BURNLEY-u ob 11 uri dopoldne in na vsako tretjo nedeljo v mesecu ob petih popoldne v cerkvi sv. Frančiška v centru mesta (Lonsdale & Elizabeth Streets). Pevci naj pridejo na kor. Po vsaki popoldanski maši pa imamo na razpolago dvoranco pod samostanom ob cerkvi, kjer smo začeli s PROSVETNIMI VEČERI
Ne pozabite!